

Sygn. akt IV U 327/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Małgorzata Nazarko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 stycznia 2019 roku w Ś.

sprawy z odwołania **J. Ł.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...) z dnia 19.07.2016 roku

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

I. odwołanie oddala;

II. nie obciąża powódki kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Powódka J. Ł. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 19 lipca 2016 roku dotyczącej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. W uzasadnieniu podała, że nie zgada się z ustalonym przez ZUS uszczerbkiem na zdrowiu w wysokości 10%.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powołano podstawę prawną decyzji podnosząc, iż Komisja lekarska ZUS ustaliła 10% uszczerbku na zdrowiu powódki w związku z wypadkiem przy pracy.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

W dniu 19 maja 2014 roku powódka w czasie zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. Oddział w Ś. uległa wypadkowi przy pracy.

Orzeczeniem Komisji lekarskiej ZUS z dnia 8 czerwca 2016 roku ustalono 10% uszczerbku na zdrowiu powódki spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 19 maja 2014 roku.

Decyzją z dnia 19 lipca 2016 roku przyznano powódce prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 19 maja 2014 roku w wysokości 7800 zł co odpowiada 10 % uszczerbkowi na zdrowiu.

Dowód: akta ZUS – w załączeniu;

Długotrwały uszczerbek na zdrowiu powódki wynosi 10 %.

U powódki rozpoznano uraz głów obu kości promieniowych. Głowa prawej kości promieniowej – pęknięcie podłużne z pęknięciem powierzchni stawowej, bez przemieszczenia. Nasada bliższa lewej kości promieniowej – pęknięcie podgłówkowe jednej korówki, bez przemieszczenia. Uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5% stanowi wartość adekwatną do stwierdzonego złamania kości promieniowej lewej, powodującego ograniczenie ruchomości rotacyjnej przedramienia w stawie łokciowym, a uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5% stanowi wartość adekwatną do stwierdzonego złamania kości promieniowej prawej, powodującego ograniczenie ruchomości rotacyjnej przedramienia w stawie łokciowym.

Dowód: opinia biegłego z dnia 18 XI 2016r. k. 16-17 v.

opinia biegłego z dnia 10 VII 2017r. k. 39-41

opinia uzupełniająca k. 84-86

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. Zaś oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji.

Wysokości stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ustala się według załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym było, że zdarzenie mające miejsce w dniu 19 maja 2014 roku stanowiło wypadek przy pracy według definicji wskazanej w art. 3 ust. 1 cytowanej ustawy. Spornym pozostawało w jakim zakresie wypadek ów spowodował uszczerbek na zdrowiu powódki.

Stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy w zakresie ustalenia uszczerbku na zdrowiu wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych sądowych. Pełne wyjaśnienie spornych okoliczności wymagało bowiem wiadomości specjalnych, jakimi Sąd nie dysponował. Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii i traumatologii oraz złożonych do akt sprawy dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego.

Jak wynika z opinii biegłych D. R. i R. B. długotrwały uszczerbek na zdrowiu powódki wynosi 10%. Biegli wskazali w opiniach, że u powódki rozpoznano uraz głów obu kości promieniowych. Głowa prawej kości promieniowej – pęknięcie podłużne z pęknięciem powierzchni stawowej, bez przemieszczenia. Nasada bliższa lewej kości promieniowej – pęknięcie podgłówkowe jednej korówki, bez przemieszczenia. Uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5% stanowi wartość adekwatną do stwierdzonego złamania kości promieniowej lewej, powodującego ograniczenie ruchomości rotacyjnej przedramienia w stawie łokciowym, a uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5% stanowi wartość adekwatną do stwierdzonego złamania kości promieniowej prawej, powodującego ograniczenie ruchomości rotacyjnej

przedramienia w stawie łokciowym. Całkowity uszczerbek na zdrowiu stanowi sumę poszczególnych uszczerbków i wynosi 10%.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do negowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłych. Tym bardziej, że wydane opinie zawierają pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające doznane u powódki urazy. Biegły sądowy obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego, zdaniem Sądu, sporządzonym przez biegłych opiniom nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia powoda. Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywującą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005r., II CK 572/04, Lex nr 151656). Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Dlatego też Sąd podzielił dokonane w opisanych opiniach D. R. i R. B. ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia ustalając, iż powódka wskutek wypadku przy pracy z dnia 19 maja 2014 roku doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10%.

Sąd miał także na uwadze, że w sprawie została sporządzona trzecia opinia biegłego – S. G. – który ustalając, iż powódka w wyniku wypadku w pracy w dniu 19 maja 2014 r. doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%, wskazał, że w związku z planowaną operacją lewego stawu nadgarstkowego, ewentualny uszczerbek związany z uszkodzeniem tego stawu należy ocenić po zabiegu operacyjnym. W związku z powyższym strony zgodnie wniosły o zawieszenie postępowania, co też Sąd postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2018 r. uczynił. Jednakże w dniu 7 grudnia 2018 r. Sąd podjął zawieszony postępowanie i następnie na rozprawie w dniu 29 stycznia 2019 r. oddalił dalsze wnioski dowodowe w przedmiocie dopuszczenia dowodu z opinii kolejnego biegłego, bowiem w ocenie Sądu dla rozstrzygnięcia sprawy nie mają znaczenia okoliczności późniejszych badań i zabiegów przeprowadzanych u J. Ł., gdyż odwołanie powódki dotyczy decyzji z dnia 19 lipca 2016 roku i na ten właśnie dzień należy oceniać stan zdrowia powódki, gdyż to na ten dzień ustalano uszczerbek na zdrowiu J. Ł. i tych ustaleń organu rentowego (nieuwzględniającego ewentualnego zabiegu operacyjnego) dotyczy odwołanie.

Skoro opisane opinie biegłych sądowych w niniejszej sprawie były jasne i logiczne, Sąd przyjął je za podstawę orzeczenia i tym samym, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalono, o czym orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Orzeczenie o kosztach (punkt II wyroku) oparto na przepisie art. 102 k.p.c., mając na uwadze sytuację materialną powódki.